
Clarion Call
LIKE
GRASSHOPPERS.

Num 13:1-20.

'En die HERE het met Moses gespreek en gesê: Stuur vir jou manne uit, dat hulle die land Kanaän wat Ek aan die kinders van Israel sal gee, kan verken.

Num 13:1-20.

Van elke vaderlike stam moet julle een man stuur, elkeen 'n owerste onder hulle.

Num 13:1-20.

En Moses het hulle uitgestuur uit die woestyn Paran, volgens die bevel van die HERE - hulle almal manne wat hoofde was van die kinders van Israel.

Num 13:1-20.

En dit is hulle name: Van die stam van Ruben:
***Sámmua**, die seun van Sakkur.*

Num 13:1-20.

Van die stam van Símeon: ***Safat****, die seun van Hori.*

Num 13:1-20.

*Van die stam van Juda: **Kaleb**, die seun van Jefúnne.*

Num 13:1-20.

*Van die stam van Issaskar: **Jígeal**, die seun van Josef.*

Num 13:1-20.

*Van die stam van Efraim: **Hoséa**, die seun van Nun.*

Num 13:1-20.

Van die stam van Benjamin: ***Palti****, die seun van Rafu.*

Num 13:1-20.

Van die stam van Sébulon: ***Gáddiël****, die seun van Sodi.*

Num 13:1-20.

Van die stam van Josef, vir die stam van Manasse: ***Gaddi****, die seun van Susi.*

Num 13:1-20.

*Van die stam van Dan: **Ammíël**, die seun van Gemálli.*

Num 13:1-20.

*Van die stam van Aser: **Setur**, die seun van Mígael.*

Num 13:1-20.

Van die stam van Náftali: ***Nagbi****, die seun van Wofsi.*

Num 13:1-20.

Van die stam van Gad: ***Géhuel****, die seun van Magi.*

Num 13:1-20.

Dit is die name van die manne wat Moses gestuur het om die land te verken; En Moses het Hoséa, die seun van Nun, Josua genoem.

Num 13:1-20.

En Moses het hulle gestuur om die land Kanaän te verken en vir hulle gesê: Trek hier in die Suidland op en beklim die gebergte. En bekyk die land, hoe dit is, en die volk wat daarin woon, of dit sterk of swak, of dit min of baie is; en hoe die land is waar hulle in woon, of dit goed of sleg is;…

Num 13:1-20.

…en hoe die stede is waar hulle in woon, laers of vestings; ook hoe die land is, of dit vet of skraal is, of daar bome in is of nie; en wees dapper en bring van die vrugte van die land saam. Dit was toe die tyd van die eerste druiwe.

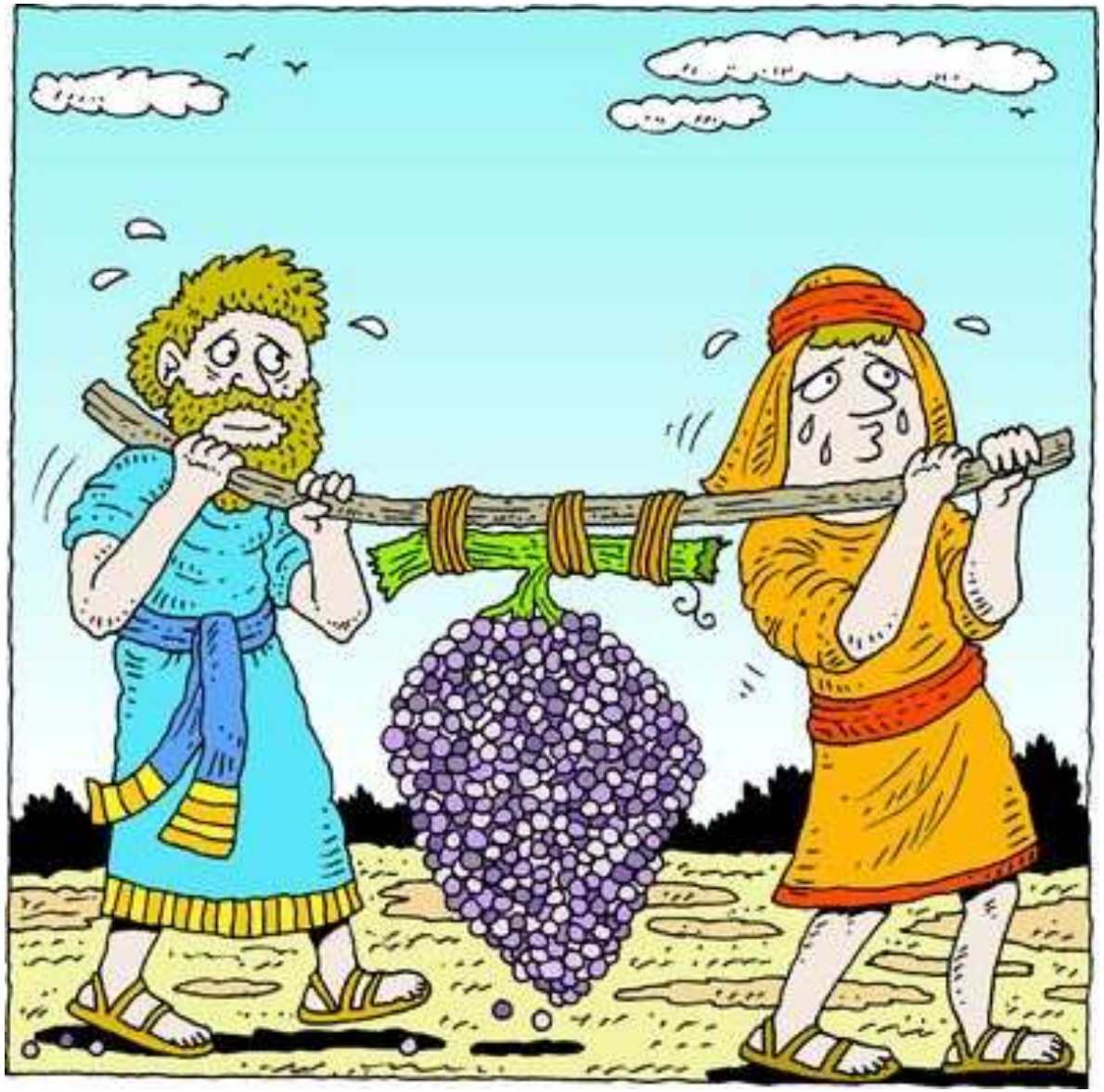
Num 13:21-33.

'En hulle het opgetrek en die land verken van die woestyn Sin af tot by Rehob, na die ingang van Hammat - hulle het in die Suidland opgetrek en tot by Hebron gekom; en daar was Ahíman, Sesai en Talmai, die kinders van die Enakiete.

Num 13:21-33.

En Hebron is sewe jaar voor Soan in Egipte gebou. Daarop het hulle tot by die dal Eskol gekom en daar 'n rank met een tros druiwe afgesny, en twee het dit aan 'n draagstok gedra; ook van die granate en van die vye.

ISRAEL
Land of Creation

Num 13:21-33.

Dié plek het hulle die dal Eskol genoem vanweë die tros wat die kinders van Israel daar afgesny het. En ná verloop van veertig dae het hulle teruggekom van die land te verken.

Num 13:21-33.

En hulle het weggegaan en by Moses en Aäron en die hele vergadering van die kinders van Israel gekom in die woestyn Paran, in Kades, en aan hulle berig gebring, en aan die hele vergadering en hulle die vrugte van die land laat sien.

Num 13:21-33.

En hulle het hom vertel en gesê: Ons het gekom in die land waarheen u ons gestuur het; en waarlik, dit loop oor van melk en heuning, en dít is sy vrugte.

Num 13:21-33.

Maar *die volk wat in die land woon, is sterk, en die stede is versterk en baie groot; en ons het daar ook die kinders van die Enakiete gesien. Die Amalekiete woon in die Suidland, maar die Hetiete en Jebusiete en Amoriete woon in die gebergte, en die Kanaäniete woon by die see en aan die kant van die Jordaan.*

Num 13:21-33.

Toe het Kaleb die volk stil gemaak teenoor Moses en gesê: Laat ons gerus optrek en dit in besit neem; want ons kan dit sekerlik oorweldig.

'We should go up and take possession of the land, for we can certainly do it.'

Num 13:21-33.

Maar die manne wat saam met hom opgetrek het, het gesê: Ons kan nie teen die volk optrek nie, want hulle is sterker as ons.

Num 13:21-33.

So het hulle dan slegte gerugte onder die kinders van Israel versprei oor die land wat hulle verken het, deur te sê: Die land wat ons deurgetrek het om dit te verken, is 'n land wat sy inwoners verteer; en al die mense wat ons daarin gesien het, is groot manne.

Num 13:21-33.

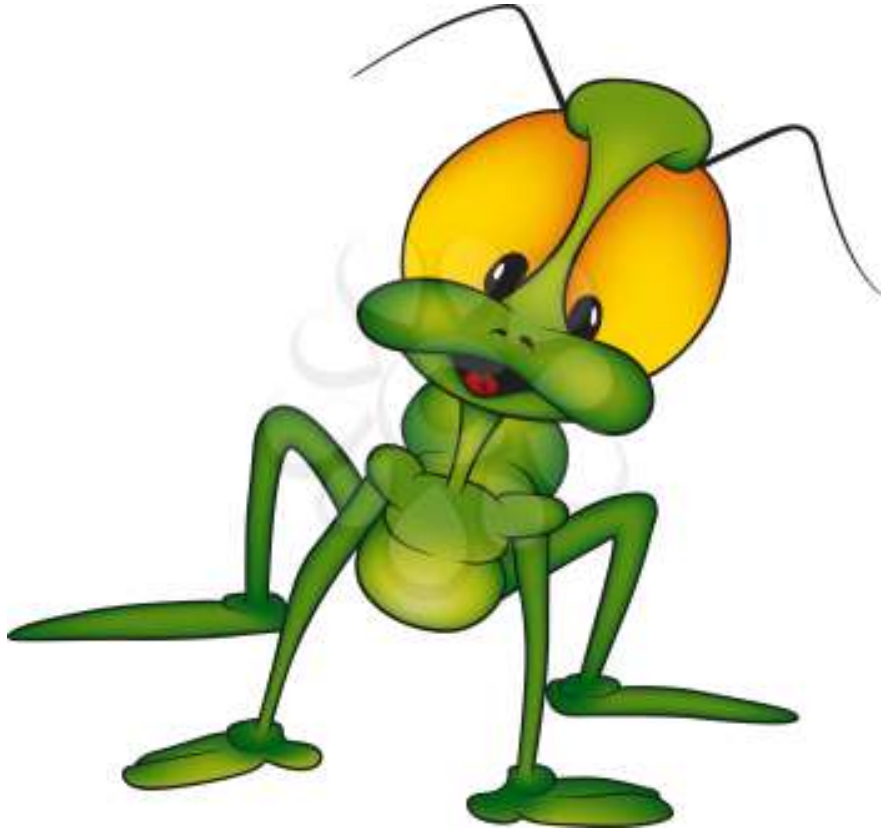
Ons het daar ook die reuse gesien, die kinders van Enak, van die reuse afkomstig;…

Num 13:21-33.

Ons het daar ook die reuse gesien, die kinders van Enak, van die reuse afkomstig; en ons was soos sprinkane in ons oë; so was ons ook in hulle oë.

'We seemed like grasshoppers in our own eyes, and we looked the same to them.'

Num 14:1-11.

Toe het die hele vergadering uitgeroep - hulle het hul stem verhef, en die volk het dié nag geween. En al die kinders van Israel het gemurmureer teen Moses en teen Aäron, en die hele vergadering het aan hulle gesê: Ag, as ons maar in Egipteland gesterf het! Of as ons maar hier in die woestyn gesterf het!

Num 14:1-11.

En waarom bring die HERE ons na hierdie land om deur die swaard te val? Ons vroue en ons kinders sal 'n buit word. Sal dit nie beter vir ons wees om na Egipte terug te gaan nie?

Num 14:1-11.

En hulle sê vir mekaar: Laat ons ‘n hoof aanstel en na Egipte teruggaan.

Num 14:1-11.

Toe het Moses en Aäron op hulle aangesig geval voor die hele vergadering van die gemeente van die kinders van Israel.

Num 14:1-11.

En Josua, die seun van Nun, en Kaleb, die seun van Jefúnne, twee van die wat die land verken het, het hulle klere geskeur en die hele vergadering van die kinders van Israel toegespreek en gesê: Die land wat ons deurgetrek het om dit te verken, is 'n buitengewoon goeie land.

Num 14:1-11.

As die HERE ‘n welbehae in ons het, sal Hy ons in hierdie land inbring en dit aan ons gee, ‘n land wat oorloop van melk en heuning. Wees net nie teen die HERE opstandig nie, en wees julle nie bevrees vir die volk van die land nie, want hulle is ons spys.

=

Num 14:1-11.

Hulle beskutting het van hulle gewyk, en die HERE is met ons. Wees nie bevrees vir hulle nie!

Num 14:1-11.

Toe sê die hele vergadering dat hulle gesteenig moet word. Maar die heerlikheid van die HERE het in die tent van samekoms verskyn voor al die kinders van Israel.

Num 14:1-11.

*Daarop het die HERE aan Moses gesê: Hoe lank sal hierdie volk My verag? En hoe lank sal hulle in My nie **glo** nie, ondanks al die tekens wat Ek onder hulle gedoen het?*

Num 14:12-24.

‘Ek sal hulle met die pes tref en hulle uitroei; en Ek sal jou ‘n groter en sterker nasie maak as hulle.
Toe het Moses aan die HERE gesê:

Num 14:12-24.

Maar die Egiptenaars het gehoor dat U deur u krag hierdie volk onder hulle uit laat optrek het en dit aan die inwoners van hierdie land gesê.

Num 14:12-24.

Hulle het gehoor dat U, HERE, in die midde van hierdie volk is; dat U, HERE, duidelik waarneembaar verskyn; dat u wolk oor hulle staan en U in ‘n wolkkolom voor hulle uit trek bedags en in ‘n vuurkolom by nag.

Num 14:12-24.

As U nou hierdie volk soos een man ombring, dan sal die nasies wat die tyding aangaande U gehoor het, spreek en sê: Omdat die HERE hierdie volk nie kon inbring in die land wat Hy hulle met ‘n eed beloof het nie, het Hy hulle in die woestyn omgebring.

Num 14:12-24.

Laat dan nou tog die krag van die HERE groot word, soos U gespreek het deur te sê: Die HERE is lankmoedig en groot van goedertierenheid, wat die ongeregtigheid en oortreding vergewe, maar nooit ongestraf laat bly nie, wat die ongeregtigheid van die vaders besoek aan die kinders, aan die derde en aan die vierde geslag.

Num 14:12-24.

Vergeef tog die ongeregtigheid van hierdie volk na die grootheid van u goedertierenheid, en soos U hierdie volk van Egipte af tot hiertoe vergewe het. Toe sê die HERE: Ek vergewe, volgens jou woord.

Num 14:12-24.

Maar so waar as Ek leef en die hele aarde van die HERE se heerlikheid vol sal word, al die manne wat my heerlikheid en my tekens gesien het wat Ek in Egipte en in die woestyn gedoen het, en My nou al tien maal versoek het en na my stem nie geluister het nie,

Num 14:12-24.

…hulle sal die land nie sien wat Ek aan hulle vaders met ‘n eed beloof het nie, ja, almal wat My verag het, sal dit nie sien nie. Maar my kneg Kaleb, omdat ‘n ander gees in hom was en hy volhard het om My te volg - hom sal Ek bring in die land waarin hy gekom het, en sy geslag sal dit in besit neem.

Num 14:26-30.

'Daarna het die HERE met Moses en Aäron gespreek en gesê: Hoe lank sal hierdie bose vergadering aanhou dat hulle teen My murmureer?

Num 14:26-30.

Ek het die murmureringe van die kinders van Israel gehoor waarmee hulle teen My bly murmureer.

Num 14:26-30.

Sê vir hulle: So waar as Ek leef, spreek die HERE, waarlik, soos julle voor my ore gespreek het, so sal Ek aan julle doen. Julle lyke sal in hierdie woestyn lê, naamlik al julle geteldes, volgens julle volle getal, van twintig jaar oud en daarbo, julle wat teen My gemurmureer het.

Num 14:26-30.

Waarlik, júlle sal nie in die land kom waaroor Ek my hand opgehef het om julle daarin te laat woon nie, ***behalwe*** *Kaleb, die seun van Jefúnne, en Josua, die seun van Nun.*

'Daarom, heilige broeders, deelgenote van die hemelse roeping, let op die Apostel en Hoëpriester van ons belydenis, Christus Jesus, wat getrou was aan Hom wat Hom aangestel het, net soos Moses ook in sy hele huis.' ***(Heb 3:1-2)***

‘Maar my kneg Kaleb, omdat ‘n ander gees in hom was en hy volhard het om My te volg…

'Sorg daarvoor, broeders, dat daar nie miskien in een van julle 'n bose en ongelowige hart is deurdat hy van die lewende God afvallig word nie. Maar vermaan mekaar elke dag so lank as dit vandag genoem word, sodat niemand van julle deur die verleiding van die sonde verhard word nie.' ***(Heb 3:12-13)***

'En aan wie het Hy gesweer dat hulle in sy rus nie sal ingaan nie, behalwe aan die ongehoorsames? En ons sien dat hulle deur ongeloof nie kon ingaan nie.' ***(Heb 3:18-19)***

'Want aan ons is die evangelie ook verkondig net soos aan hulle; maar die woord van die prediking het hulle nie gebaat nie, omdat dit by die hoorders nie met die geloof verenig was nie.'
(Heb 4:2)

'Die geloof dan is 'n vaste vertroue op die dinge wat ons hoop, 'n bewys van die dinge wat ons nie sien nie. Want daardeur het die mense van die ou tyd getuienis ontvang.' ***(Heb 11:1-2)***

The attitude of the ten Spies is so typical of so many believers in Christ today. They have the assurance of salvation, they are solid in their understanding of the Christian faith, they are even aware of or have seen afar off the good things, the milk and the honey, but they are overwhelmed by the dangers, the potential problems, the possibility of defeat, the giants and enemies of life in Christ.

Their eyes and their focus are on the obstacles, not on God. Instead of seeing the blessings, they see difficulties. Unbelief always sees obstacles, faith always sees opportunities. The refusal to enter the land is a type of the believer's refusal to inherit even specific or prophetic promises from Christ.

'En sonder geloof is dit onmoontlik om God te behaag; want hy wat tot God gaan, moet glo dat Hy is en 'n beloner is van die wat Hom soek.'
(Heb 11:6)

‘But without faith it is impossible to please and be satisfactory to Him. For whoever would come near to God must [necessarily] believe that God exists and that He is the rewarder of those who earnestly and diligently seek Him [out].’

Clarion Call
LIKE
GRASSHOPPERS.